NÕUKOGU SOOVITUS,

11. juuli 2017,

milles käsitletakse Saksamaa 2017. aasta riiklikku reformikava ja esitatakse nõukogu arvamus Saksamaa 2017. aasta stabiilsusprogrammi kohta

(2017/C 261/05)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 121 lõiget 2 ja artikli 148 lõiget 4,

võttes arvesse nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta, ([1]) eriti selle artikli 5 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1176/2011 makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise kohta, ([2]) eriti selle artikli 6 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni soovitust,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi resolutsioone,

võttes arvesse Euroopa Ülemkogu järeldusi,

võttes arvesse tööhõivekomitee arvamust,

võttes arvesse majandus- ja rahanduskomitee arvamust,

võttes arvesse sotsiaalkaitsekomitee arvamust,

võttes arvesse majanduspoliitika komitee arvamust

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjon võttis 16. novembril 2016 vastu iga-aastase majanduskasvu analüüsi, mis tähistab majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta (2017) algust. Euroopa Ülemkogu kiitis 9.–10. märtsil 2017 heaks iga-aastases majanduskasvu analüüsis esitatud prioriteedid. 16. novembril 2016 võttis komisjon määruse (EL) nr 1176/2011 alusel vastu häiremehhanismi aruande, milles nimetati Saksamaad ühena nendest liikmesriikidest, mille olukorda tuleb põhjalikult analüüsida. Samal kuupäeval võttis komisjon vastu ka soovituse euroala majanduspoliitikat käsitleva nõukogu soovituse kohta, mille Euroopa Ülemkogu kiitis heaks 9.–10. märtsil 2017. 21. märtsil 2017 võttis nõukogu vastu soovituse euroala majanduspoliitika kohta („euroala soovitus“) ([3]).

(2) Kuna Saksamaa rahaühik on euro ning majandus- ja rahaliidu riikide majandused on üksteisega tihedalt seotud, peaks Saksamaa tagama allpool esitatud soovitustes 1 ja 2 kajastuva euroala soovituse täieliku ja õigeaegse täitmise.

(3) 2017. aasta aruanne Saksamaa kohta avaldati 22. veebruaril 2017. Selles hinnati Saksamaa edusamme nõukogu poolt 12. juulil 2016 vastu võetud riigipõhiste soovituste täitmisel, varasematel aastatel vastu võetud riigipõhiste soovituste järelmeetmete võtmisel ja strateegia „Euroopa 2020“ riiklike eesmärkide suunas liikumisel. See sisaldas ka vastavalt määruse (EL) nr 1176/2011 artiklile 5 tehtud põhjalikku analüüsi, mille tulemused avaldati samuti 22. veebruaril 2017. Komisjoni analüüsi põhjal võis järeldada, et Saksamaal esineb makromajanduslik tasakaalustamatus. Eelkõige on riigis endiselt suur jooksevkonto ülejääk, millel on piiriülene mõju ja mis osutab –

([1]) EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.
([2]) ELT L 306, 23.11.2011, lk 25.
([3]) ELT C 92, 24.3.2017, lk 1.

lisaks riigi väga konkurentsivõimelise ja tulemusliku tööstuse tugevale lõimitusele rahvusvahelisse tööjaotusse – üleliia suurele säästule ja tagasihoidlikele investeeringutele nii era- kui ka avalikus sektoris. Jooksevkonto ülejääk suurenes 2015. aastal veelgi, püsis 2016. aastal laias laastus muutumatuna ja jääb ka edaspidi eeldatavasti kõrgele tasemele püsima. Ülejäägi vähendamine võib aidata suurendada ülejäänud euroala ja liidu tasakaalustamisväljavaateid, sest dünaamilisem sisenõudlus Saksamaal võib leevendada finantsvõimenduse vähendamise vajadust suure võlakoormusega liikmesriikides. Hoolimata madalatest intressimääradest, mis on loonud soodsad rahastamistingimused, on ettevõtlussektori investeeringute osakaal SKPs endiselt tagasihoidlik. Ehkki eratarbimine on järjepidevalt elavnenud, on kodumajapidamiste säästud saavutanud liidu rekordtaseme. Eriti oluline on võtta meetmeid, millega vähendatakse kahjuliku mõju riski Saksamaa majanduse ning – Saksamaa majanduse suurust ja piiriülest tähtsust arvestades – kogu majandus- ja rahaliidu jaoks.

(4) Saksamaa esitas oma 2017. aasta stabiilsusprogrammi 13. aprillil 2017 ja oma 2017. aasta riikliku reformikava 28. aprillil 2017. Selleks et võtta arvesse kõnealuste dokumentide omavahelisi seoseid, hinnati neid ühel ja samal ajal.

(5) Asjaomaseid riigipõhiseid soovitusi võeti arvesse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide 2014.–2020. aasta programmide koostamisel. Nagu on nähtud ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 ([1]) artiklis 23, võib komisjon juhul, kui on vaja toetada asjaomaste nõukogu soovituste rakendamist, nõuda, et liikmesriik vaataks läbi oma partnerluslepingu ja asjaomased programmid ning teeks nende muutmise ettepanekud. Suunistes, milles käsitletakse seda, kuidas rakendada meetmeid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide tõhususe sidumiseks usaldusväärse majandusjuhtimisega, esitas komisjon täiendavad üksikasjad selle kohta, kuidas ta kõnealust sätet kavatseb kasutada.

(6) Saksamaa suhtes kohaldatakse praegu stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikku osa ning võlareeglit. Valitsuse 2017. aasta stabiilsusprogrammi kohaselt peaks eelarveülejääk jääma 2017.–2021. aastal ¼ % ja ½ % vahele SKPst. Keskpika perioodi eelarve-eesmärk (struktuurne puudujääk 0,5 % SKPst) täidetakse varuga kogu programmiperioodi kestel. Stabiilsusprogrammi kohaselt peaks valitsemissektori võla suhe SKPsse järk-järgult vähenema ja jõudma 2021. aastal 57 %-ni. Neid eelarveprognoose toetav makromajanduslik stsenaarium, mida ükski sõltumatu asutus ei ole kinnitanud, on usutav.

(7) Komisjoni 2017. aasta kevadprognoosist lähtuvalt peaks struktuurne eelarvepositsioon olema ülejäägis – 2017. aastal 0,6 % SKPst ja 2018. aastal 0,3 % SKPst – ning ületama seega keskpika perioodi eelarve-eesmärki. Valitsemissektori võlg peaks endiselt tugevalt vähenema ja võlareegel peaks saama täidetud probleemideta. Üldiselt on nõukogu seisukohal, et Saksamaa täidab 2017. ja 2018. aastal prognoosi kohaselt stabiilsuse ja kasvu pakti nõuded. Samas on riigil veel piisavalt ruumi toetada sisenõudlust eelarvepoliitika kaudu, eelkõige et saavutada investeeringute püsiv suurenemine, ja luues tingimused reaalpalkade tõusuks.

(8) Avaliku sektori investeeringute maht võrreldes SKPga on üldjoones püsinud ühtlasel tasemel, mis jääb alla euroala keskmise. Avaliku sektori investeeringute mahajäämust on eriti märgata omavalitsuste tasandil, kus netoinvesteeringute maht oli 2016. aastal negatiivne. Seda hoolimata paaril viimasel aastal võetud meetmetest ja asjaolust, et avaliku sektori investeeringud keskvalitsuse tasandil suurenesid 2015. ja 2016. aastal märkimisväärselt. 2016. aastal võeti täiendavaid meetmeid, mis peaksid avaliku sektori investeeringute ulatust suurendama, sh nii liidumaade kui ka omavalitsuste tasandil. Nende meetmete hulgas on föderaalsete eelarvesuhete reform, mille mõju peaks vastuvõtmise korral hakkama ilmnema 2020. aastal. Lisaks peaks omavalitsuste tasandi taristuinvesteeringute kavandamist ja rakendamist aitama parandada taristuinvesteeringute kavandamise alaste nõustamisteenuste laiendamine nii, et neid saaksid kasutada ka omavalitsused. See näib eriti asjakohane seetõttu, et taristuinvesteeringute projekte rakendatakse liidumaades ja omavalitsustes ainult piiratud ulatuses ning neid mõjutavad mahu- ja planeerimispiirangud. Soodne eelarvepositsioon osutab üldiselt eelarvepoliitilisele manööverdamisruumile, mida saaks kasutada näiteks täiendavate vahendite eraldamiseks, et suurendada avaliku sektori investeeringuid kõikidel valitsustasanditel.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

(9) Nii era- kui ka avaliku sektori haridusse ja teadustegevusse tehtud kogukulutuste maht võrrelduna SKPga on püsinud viimastel aastatel võrdlemisi stabiilne, ent hariduse puhul allpool liidu keskmist. Kombineeritud kogukulutused haridusse ja teadustegevusse olid 2015. aastal 9,1 % ning riiklik eesmärk – 10 % SKPst – jäi seega saavutamata. Saksamaal on väga oluline investeerida täiendavalt haridusse, teadusuuringutesse ja innovatsiooni, et tagada majanduse tulevane edu ja eelkõige lõimida edukalt hiljuti saabunud varjupaigataotlejad, pagulased ja sisserändajad. Viimati nimetatu saavutamiseks on Saksamaa teinud märkimisväärseid jõupingutusi, eriti kutsehariduse ja -õppe valdkonnas. Eelolevatel aastatel on tarvis teha jõupingutusi kogu haridussektoris.

(10) Saksamaa maksusüsteem on endiselt keeruline, maksude haldamise kulud suured ja mitmesugused äriühingute maksustamise sätted võivad pärssida erainvesteeringute tegemist. Hoolimata ulatuslikest kärbetest püsivad äriühingute kapitalikulud Saksamaal endiselt ELi 28 liikmesriigi suurimate hulgas. Koos ettevõtlusmaksu (*Gewerbesteuer*) ja solidaarsusmaksuga küündis kõrgeim seadusjärgne maksumäär 2016. aastal äriühingu tulumaksu puhul 30,2 %-ni. See ületas märkimisväärselt liidu kaalumata keskmist, mis oli 22,8 %. Keskmine tasumisele kuuluv maksumäär on 28,2 %, liidu kaalumata keskmine aga 21,1 %. Äriühingute maksustamise kallutatus laenurahastuse kasuks oli Saksamaal 2016. aastal liidus suuruselt seitsmendal kohal. Aktsionäride tasandil on olukord sarnane. See kehtib eelkõige VKEde suhtes, kelle aktsionärid on harilikult kodumaised. Kapitalikulude vähendamine võib aidata hoogustada erainvesteeringuid ja toetada Saksamaa vähe arenenud riskikapitaliturgu. Rahastamis- ja investeerimisotsuseid võivad negatiivselt mõjutada ka muud maksusüsteemi iseärasused, näiteks asjaolu, et ettevõtlusmaksu baasi on lisatud ka mittetulunduslikke elemente, samuti kahjumi ülekandmise piirangud ning maksustamisest tulenevad moonutused seoses õigusliku vormi valikuga. Maksusüsteemi investeerimissõbralikkust võivad vähendada ka muud õigusnormid, millega reguleeritakse amortisatsioonisüsteemi, mahaarvatava pensioni arvutamiseks kasutatavat intressimäära, kapitalikasumi maksustamist ja käibemaksu kassapõhist arvestamist. Maksude haldamise ajakohastamist võib aidata kiirendada föderaalsele maksuametile liidumaade maksuametite suhtes suurema üldise ja IT-spetsiifilise otsustusõiguse andmine, kui see tulemuslikult rakendatakse – selles on kokku lepitud föderaalsete eelarvesuhete reformi raames.

(11) Riskikapitaliinvesteeringud on Saksamaal suurenenud, aga nende turg on rahvusvaheliste standardite kohaselt endiselt mahajäänud. 2015. aastal oli riskikapitaliinvesteeringute osakaal SKPs ligikaudu 0,03 %, mis on pisut üle liidu keskmise, aga jääb endiselt alla selliste liikmesriikide nagu Soome, Ühendkuningriigi, Rootsi, Iirimaa või Prantsusmaa näitajatele, ning seda ei anna üldse võrrelda näiteks selliste liiduväliste riikide näitajatega nagu Iisrael ja Ameerika Ühendriigid. Eelkõige tundub Saksamaa riskikapitaliturul olevat raskusi pakkuda suuremaid hilisema etapi investeeringuid. Liiduvalitsus on võtnud riskikapitaliinvesteeringute toetuseks mitmesuguseid meetmeid. Näiteks on ta lihtsustanud investeerimisfondide maksustamist, parandanud kahjumi ülekandmist äriühingute tulumaksusüsteemis ja laiendanud äriinglitele suunatud programmi INVEST.

(12) Nihe taastuvenergia suurema kasutamise suunas eeldab suuri investeeringuid elektri ülekande- ja jaotusvõrkudesse. Kavandatud investeeringud sisemaisesse elektritaristusse on paraku kõvasti edasi lükkunud. 2009. aasta energiavõrkude laiendamise seaduses kindlaks määratud kõrgpingeliinide projektidest oli 2016. aasta lõpuks – peamiselt üldsuse vastuseisu tõttu – rakendatud ainult ligikaudu 35 %. 2015. aastal jõustunud riigi vajaduste kava seaduse kohaselt on kuni 2024/2025. aastani ehitada kavandatud kokku 6 100 kilomeetrist elektriliinidest heaks kiidetud ainult umbes 6 % ja välja ehitatud ainult 1 %.

(13) Digiteerimise eeliste täielikul ärakasutamisel on endiselt takistusi. Näiteks ei pakuta Saksamaal piisavalt kiireid ja ülikiireid lairibaühendusi. See probleem annab eriti tunda pooleldi linnastunud piirkondades ja maapiirkondades. Arvutikasutus on noorte sakslaste seas võrdlemisi tagasihoidlik ja paljudel koolidel puudub lairibajuurdepääs. Digitaalsete avaliku sektori teenuste pakkumine jääb samuti allapoole liidu keskmist. Eelkõige peaksid digiteerimise valdkonnas järele jõudma VKEd. Ainult ühel viiendikul VKEdest on olemas digiteerimisstrateegia. VKEde digiteerimise süvendamiseks ja kiirendamiseks on moodustatud VKEde tippkeskuste võrgustik ning lisaks on loodud platvorm „Industrie 4.0“, mis ühendab kõiki asjaomaseid sidusrühmi. Ettevõtete teadus- ja arendustegevuse investeeringud on suurenemas ja Saksamaa peaks varsti saavutama strateegia „Euroopa 2020“ raames talle seatud teadus- ja arendustegevuse intensiivsuse eesmärgi, aga investeeringud on üha enam koondunud suurtesse äriühingutesse ja VKEde osakaal aina väheneb. Ettevõtlusaktiivsust võib eelolevatel aastatel mõjutada ka elanikkonna vananemine.

(14) Äriteenuste sektoris ja reguleeritud kutsealadel valitsevad endiselt suured regulatiivsed takistused. Piirangute tase on liidu keskmisest kõrgem eelkõige arhitektide, inseneride, juristide ja raamatupidajate/maksunõustajate puhul. Ühtlasi on tööjõu voolavus nendel kutsealadel liidu keskmisest märgavalt väiksem, mis näib osutavat võrdlemisi vähesele dünaamikale ja konkurentsile Saksamaa kutseteenuste sektoris. Regulatiivsete takistuste hulka kuuluvad arhitektidele ja inseneridele kehtestatud osaluse ja ettevõtte õigusliku vormi piirangud ning arhitektidele, inseneridele ja juristidele kehtestatud valdkondadevaheliste ettevõtete asutamise piirangud. Piirangute vähendamine võib elavdada konkurentsi, mis tooks turule rohkem ettevõtteid ja pakuks tarbijale eeliseid madalamate hindade ja laiema valiku näol. Komisjon esitas 2017. aasta jaanuaris teenuseturgude takistustega tegelemiseks ettenähtud meetmete paketi osana soovitused kutsealateenuste reguleerimise reformimiseks.

(15) Tööhõive on jätkanud kasvamist ja töötus on jõudnud ajaloo madalaimale tasemele. Tööhõive suurenemine on aga osaliselt tingitud osalise tööajaga töötamise sagenemisest, eelkõige naiste seas, ning kajastub ainult osaliselt reaalpalkade kogutõusus, mis 2016. aastal aeglustus. Tööturu potentsiaali täielikku ärakasutamist pärsib asjaolu, et leibkonna teisel palgasaajal puudub sageli stiimul töötada, ning osalise tööajaga töö lai levik. Naiste osalust tööhõives aitaks märgatavalt suurendada kvaliteetsete ja taskukohaste täisajaga lastehoiuteenuste, pikapäevarühmadega koolide ja hiljuti reformitud pikaajalise hoolduse laiem levik. Abielupaaride sissetuleku ühismaksustamine ja mittetöötava abikaasa tasuta tervisekindlustus ei motiveeri leibkonna teist (sageli naissoost) palgasaajat tööle minema või töötundide arvu suurendama. Lisaks sellele saadab madalat tööturul osalemist suur sooline palgalõhe, mis on 22 %, samal ajal kui liidu keskmine oli 2015. aastal 16,3 %.

(16) Minitöökohad on hoolimata mõningasest vähenemisest endiselt laialt levinud. 2016. aasta septembris oli minitöökoht ainuke töökoht umbes 4,8 miljonil inimesel. Renditöötajate arv on 2005. aastast saadik kolmekordistunud ja 2016. aasta juunis jõudis see ligikaudu 1 miljonini (peaaegu 3 % kogu tööhõivest). Renditöötajate ja nende töölepingute kaitse võimaliku kuritarvitamise eest eeldatavasti paraneb, aga olukorda tuleb siiski jälgida. Lisaks tundub kohandamata palgalõhe tähtajalise lepinguga ja tähtajatu lepinguga töötajate vahel olevat võrdlemisi suur.

(17) Madalapalgaliste maksukiil on võrreldes teiste liikmesriikidega suur ning see piirab motivatsiooni tööle asuda, kahandab netopalka ja vähendab tarbimisvõimalusi. Saksamaa suurendas üksikisiku tulumaksuvaba miinimumi ja lapsetoetusi ning kohandas tulumaksuastmeid. Nende meetmetega toetatakse madala ja keskmise sissetulekuga elanikkonnarühmi, aga nende üldine mõju maksukiilule on piiratud. Vaatamata netotulu hiljutisele märkimisväärsele kasvule on palga ja tootlikkuse areng kulgenud pikema perioodi jooksul üksteisest lahus ning see on viinud suure lõhe tekkeni. Reaalpalkade kiirem tõus aitaks vähendada ka maksebilansi suurt tasakaalustamatust.

(18) Saksamaa on teinud arvestatavaid jõupingutusi varjupaigataotlejate vastuvõtmiseks ning pagulaste ja teiste sisserändajate lõimimiseks. Olukorda oleks võimalik veelgi parandada, sest 2016. aastal kasvas tööd otsivate pagulaste osakaal ligikaudu 9 %-ni kokku kõigist tööotsijatest. Sisserändaja taustaga inimeste, eriti naiste lõimimine tööturule on ülesanne, mis vajab veel lahendamist. Sama tuleb, sh haridussüsteemi kaudu, teha ka nende laste puhul, kes on sündinud Saksamaal, aga kelle vanemad on pärit väljastpoolt liitu.

(19) Paari viimase aasta üldisest positiivsest arengust majanduses ja tööturul ei ole võrdselt kasu saanud kõik ühiskonnaliikmed. Pärast kasvuperioodi hakkas sissetulekute ebavõrdsus alles hiljuti tasanduma, ent jõukuse ebavõrdne jaotus püsib endiselt euroala suurimate hulgas. Lisaks sellele ei ole hea olukord tööturul aidanud vaesuse riski vähendada. Eakate suhtelise vaesuse määr on liidu keskmisest kõrgem ja vanemas eas vaesusse sattuda riskivate inimeste arv tulevastel aastatel tõenäoliselt kasvab. Riikliku pensioniskeemi asendusmäär alaneb prognoosi kohaselt veelgi. Samal ajal ühineb teise või kolmanda samba pensioniskeemidega liiga vähe inimesi, et need suudaksid kompenseerida kõigi jaoks esimese samba asendusmäära alanemist. Kui seda ei õnnestu tasakaalustada, siis on oodata pensionide piisavuse vähenemist. Aeg näitab, kui tulemuslikult suudavad 2014. aastal kehtestatud ennetähtaegselt pensionile jäämise stiimuleid neutraliseerida hiljutised reformid hilisema pensionile jäämise (*Flexi-Rente*) stiimulite tugevdamiseks.

(20) Komisjon on Euroopa poolaasta (2017) raames Saksamaa majanduspoliitikat põhjalikult analüüsinud ja avaldanud selle tulemused 2017. aasta riigiaruandes. Ta on hinnanud ka 2017. aasta stabiilsusprogrammi ja 2017. aasta riiklikku reformikava ning varasematel aastatel Saksamaale esitatud soovituste järelmeetmeid. Arvesse ei ole võetud mitte üksnes nende asjakohasust Saksamaa eelarve- ja sotsiaalmajanduspoliitika jätkusuutlikkuse seisukohast, vaid ka nende vastavust liidu õigusnormidele ja suunistele, pidades silmas vajadust anda riigi tulevastesse otsustesse liidu tasandi panus ja tugevdada seeläbi liidu üldist majandusjuhtimist.

(21) Võttes arvesse kõnealust hindamist, on nõukogu 2017. aasta stabiilsusprogrammiga tutvunud ja on arvamusel, ([1]) et Saksamaa täidab eelduste kohaselt stabiilsuse ja kasvu pakti.

(22) Nõukogu on komisjoni põhjalikust analüüsist ja kõnealusest hindamisest lähtudes 2017. aasta riikliku reformikava ja 2017. aasta stabiilsusprogrammi läbi vaadanud. Määruse (EL) nr 1176/2011 artikli 6 alusel antud nõukogu soovitused kajastuvad allpool esitatud soovitustes 1 ja 2,

SOOVITAB Saksamaal võtta 2017. ja 2018. aastal järgmisi meetmeid.

1. Kasutada eelarve- ja struktuuripoliitikat potentsiaalse majanduskasvu ja sisenõudluse toetamiseks ning saavutada investeeringute püsiv suurenemine, pidades samal ajal kinni keskpika perioodi eelarve-eesmärgist. Hoogustada kõikidel valitsemistasanditel avaliku sektori investeeringute tegemist, eelkõige haridusse, teadusuuringutesse ja innovatsiooni, ning kõrvaldada taristuinvesteeringute tegemist takistavad mahu- ja planeerimispiirangud. Parandada veelgi maksusüsteemi tõhusust ja investeerimissõbralikkust. Soodustada konkurentsi äriteenuste sektoris ja reguleeritud kutsealadel.

2. Vähendada leibkonna teise palgasaaja tööleasumist pidurdavaid negatiivseid stiimuleid ja hõlbustada töötajate üleminekut standardtöökohtadele. Vähendada madalapalgaliste suurt maksukiilu. Luua reaalpalkade kiiremat tõusu soodustavad tingimused, võttes seejuures arvesse sotsiaalpartnerite rolli.

Brüssel, 11. juuli 2017

Nõukogu nimel

eesistuja

T. TÕNISTE

([1]) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1466/97 artikli 5 lõikele 2.